

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: FILOZOFIA FILOZOFIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z klasycznymi i historycznymi koncepcjami i nurtami filozoficznymi C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami filozoficznymi i znaczeniem dla współczesnej nauki i życia społecznego	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak wymagań wstępnych	
Metody edukacji: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Burza mózgów	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Wprowadzenie do filozofii. Podstawy refleksji filozoficznej. Zakres refleksji filozoficznej i podstawy naukowego poznania. Specyfika poznania naukowego i klasyfikacja nauk. T2 Filozoficzne podstawy nauki. Proces uczenia się a proces samodzielnego poznawania. Kontrowersje i dyskusje filozoficzne. Znaczenie krytyki i dyskusji w rozwoju nauki. T3 Wprowadzenie do filozofii starożytnej. Początki filozofii, jej zakres i podział. Znaczenie filozofii w starożytnej Grecji. Platon. Arystoteles. Zagadnienia metafizyczne w filozofii greckiej. Poglądy antropologiczne filozofów starożytnych. Dziedzictwo filozofii starożytnej. T4 Zagadnienia i spory filozofii średniowiecznej. Wpływ chrześcijaństwa na filozofię. Poglądy św. Augustyna. Różnice między św. Augustynem i św. Tomaszem. Św. Tomasz z Akwinu. Relacje między filozofią a teologią. Zagadnienia metafizyczne u św. Tomasza. Traktat o człowieku. Poglądy filozoficzne Ockhama. T5 Zagadnienia i spory filozofii nowożytnej. Przełom kartezjański. Krytyka racjonalizmu. Pascal. Hobbes i Locke. Nurty i znaczenie filozofii nowożytnej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T6 Znaczenie przełomu oświeceniowego dla dziejów myśli europejskiej. Kwestia poznania. Kant. Znaczenie filozofii Kanta dla myśli europejskiej. Hegel. Hegłowska filozofia dziejów i jej spadkobiercy. Znaczenie przełomu oświeceniowego.

T7 Przesłanki i charakterystyka głównych nurtów filozofii współczesnej. Metoda fenomenologiczna. Filozofia podmiotu. Egzystencjalizm. Filozofia analityczna. Scjentyzm. Pozytywizm. Utylitaryzm i pragmatyzm amerykański. Marksizm i jego nurty

T8 Wybrane zagadnienia filozofii współczesnej. Filozofia dziejów i jej twórcy. Filozoficzna krytyka religii. Strukturalizm i jego wpływ na humanistykę. Filozoficzne podstawy socjologii.

T9 Nurty etyki współczesnej. Główne stanowiska etyki społecznej. Spory z zakresu filozofii prawa.

T10 Filozoficzne podstawy współczesnej debaty publicznej. Dyskusje na temat prawdy. Poglądy postmodernistów i ich polemistów. Dyskusje na temat kary śmierci, aborcji i eutanazji. Dyskusje na temat wolności słowa i cenzury. Dyskusje na temat praw własności.

Literatura podstawowa:

1. JASPERS, K. Úvod do filozofie. Praha: Oikoymenh, 1996.
2. FÜRST, M. Filozofie. Praha: Fortuna, 1994. Copleston F.,
3. JASPERS, K. Úvod do filozofie. Praha: Oikoymenh, 1996.
4. KUNZMANN, P. a kol. Encyklopedický atlas filozofie. Praha: Lidové noviny, 2001.
5. NOVOTNÝ, Z. Jak (se) učit filosofii. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2004.

Literatura uzupełniająca:

1. HORYNA, B. a kol. Filosofický slovník. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1998.
2. JASPERS, K. Úvod do filozofie. Praha: Oikoymenh, 1996.
3. FÜRST, M. Filozofie. Praha: Fortuna, 1994.
4. Hazard P., *Kryzys świadomości europejskiej*, Warszawa 1974.
5. Heinzmann R., *Filozofia średniowieczna*, Kęty 1999.
6. Reale G., *Historia filozofii starożytnej*, t. II-III, Warszawa 1993-1999.
7. Skarga B. (red.), *Przewodnik po literaturze filozoficznej XX wieku*, Warszawa 1994-2000.
8. Swieżawski S., *Dzieje europejskiej filozofii klasycznej*, Warszawa 2000.
9. HORYNA, B. a kol. Filosofický slovník. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1998. Pp 1
10. GAARDER, J. Sofiiin svět. Praha: Albatros, 2006.

Významné spisy jednotlivých myslitelů (podľa odporúčania učiteľa).

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena z pracy pisemnej

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	30
P1	60
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna główne nurty filozoficzne oraz poglądy antropologiczne filozofów starożytnych, średniowiecznych, oświeceniowych i współczesnych i rozumie ich związki z psychologią.	K_W01 K_W02
E2_W	Zna i rozumie pojęcia filozoficzne oraz kontekst ich powstania i poglądy filozoficzne na naturę poznania naukowego.	K_W02
E3_W	Zna i rozumie filozoficzne podstawy systemów wartości i etyki społecznej.	K_W02 K_W15
E4_U	Potrafi przedstawić filozoficzny kontekst pojęć i paradygmatów psychologicznych.	K_U04
E5_K	Podejmując dyskusję w ramach filozofii, potrafi zachować zasady tej dziedziny wiedzy oraz wykazać szacunek wobec innych osób.	K_K05

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02	C1	T1-T7	Mk1	P1
E2_W	K_W02	C1	T1-T8	Mk1	P1
E3_W	K_W02 K_W15	C2	T9-T10	Mk1	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U04	C3	T1 - T10	Mk1-Mk2	P1
Kompetencje					
K_K05	K_K05	C1 - C3	T1 - T10	Mk1 - Mk2	P1

Formy zajęć i punkty ECTS

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20
Ćwiczenia		-
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	30
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	15
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: Wykład/ ćwiczenia
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: SOCJOLOGIA SOCJOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawami pojęciami socjologii, struktur społecznych, zróżnicowaniem społecznym i problematyką więzi społecznych. C2 Przekazanie wiedzy na temat mechanizmów kulturowych i społecznych zachodzących w społeczeństwie, procesami kontroli społecznej i socjalizacji. C3 Zapoznanie z rodzajami i funkcjami interakcji i komunikacji społecznej. C4 WYROBIE NIE ZROZUMIENIA DLA INNYCH KULTUR – postaw opartych na relatywizmie kulturowym.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak wymagań wstępnych	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Burza mózgów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Definicja i rozwój socjologii. Struktury społeczne. T2 Pojęcie i elementy kultury, relatywizm kulturowy. T3 Podział i funkcjonowanie grup. T4 Proces socjalizacji. T5 Komunikacja jako proces. T6 Władza i zróżnicowanie społeczne. T7 Kontrola społeczna i konformizm. T8 Zaburzenia, dewiacje i sprzeciw społeczny. T9 Rodzina w ujęciu socjologicznym. T10 Kobieta w socjologii. Ćwiczenia: T11 Zjawiska zachodzące w małej grupie społecznej T12 Interakcje i role społeczne.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T13 Rodzaje badań społecznych.	
T14 Planowanie i przeprowadzanie badań opinii publicznej	
T15 Zmiana a inżynieria społeczna – szanse i zagrożenia związane z planowaniem i wdrażaniem zmian.	
T16 Założenia koncepcji zrównoważonego rozwoju.	
Literatura podstawowa: 1. Petrusek, M. Základy sociologie. Praha: Akademie veřejné správy 2009. 2. Osborne, R., Van Loon, B. Sociologie. Praha: Portál 2007. 3. Bauman, Z., May, T. Myslet sociologicky :netradiční uvedení do sociologie. Praha: Sociologické nakladatelství, 2004.Urban, L.: Sociologie trochu jinak. Praha: Grada, 2006	
Literatura uzupełniająca: 1. Punch, K.F. Úspěšný návrh výzkumu. Praha: Portál, 2008 2. Reichel, J. Kapitoly systematické sociologie. Praha: UK, 2008.Sztompka P., Socjologia zmian społecznych, Znak, Kraków 2005 3. Mills C.W, Wyobrażenia socjologiczna, PWN, Warszawa 2007	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena przygotowanej przez studenta prezentacji P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry	

80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna mechanizmy powstawania i funkcjonowania więzi społecznych oraz rodziny jako grupy społecznej, rodzaje władzy.			K_W01 K_W13	
E2_W	Student wie jakie są zasady komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz umie określić role jakie jednostka pełni w społeczeństwie w różnych ujęciach.			K_W10 K_W13	
E3_W	Student zna mechanizmy socjalizacji, podstawowe struktury społeczne i zagadnienia kontroli społecznej, zna założenia zrównoważonego rozwoju, zna metody badań społecznych.			K_W10 K_W13 K_W14	
E4_U	Student potrafi wykorzystać kompetencje dotyczące komunikacji interpersonalnej w procesie interakcji społecznych.			K_U11	
E5_U	Student potrafi pracować w zespole oraz kształtować świadomie kontakty społeczne.			K_U13	
E6_K	Student jest przygotowany do uczestnictwa w grupie społecznej, potrafi pełnić różne role.			K_K05	
E7_K	Student jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, umie przyjąć postawę opartą na relatywizmie kulturowym.			K_K11 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W13	C1	T1 – T4	Mk1, Mk2	P1, F1
E2_W	K_W10 K_W13	C2	T6 – T10	Mk1, Mk2	P1, F1
E3_W	K_W10 K_W13 K_W14	C3	T5	Mk1, Mk2	P1, F1

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	K_U11	C4	T11 - T15	Mk2 - Mk4	F1, F2
E5_U	K_U13	C4	T11 - T15	Mk2 - Mk4	F1, F2
E6_K	K_K05	C1 - C4	T1 - T15	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E7_K	K_K11 K_K12	C1 - C4	T11 - T15	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			10	
Ćwiczenia				10	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			10	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			15	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń				
	Przygotowanie się do zaliczenia				
	Przygotowanie się do egzaminu			20	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/laboratoria</i>
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA BIOLOGIE ČLOVĚKA	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu neuroanatomii, neurofizjologii, psychofizjologii i endokrynologii związanymi z zachowaniem się ludzi i zwierząt oraz przekazanie elementarnej wiedzy z zakresu biopsychologicznych mechanizmów zachowania C2 Zapoznanie studentów z zasadami diagnostyki biomedycznej i wykształcenie prawidłowych nawyków pracy w laboratorium C3 Wykształcenie umiejętności wnioskowania przyrodniczego	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Definicje zachowania. Odruchy. Elementy łuku odruchowego. T2 Środowisko biologiczne organizmu. Istota procesów fizjologicznych. T3 Specjalizacja funkcji w organizmie. Kontrola czynności układów. T4 Tkanka nerwowa i glejowa. Specyfika budowy komórki nerwowej. T5 Pobudliwość i pobudzenie. Prawo „wszystko albo nic”. Geneza zjawiska bioelektrycznych. T6 Potencjał spoczynkowy. Ruch cząsteczek przez błonę komórkową. T7 Potencjał czynnościowy. Napięciowe kanały jonowe. T8 Rozprzestrzenianie się informacji. Struktura i funkcja synaps. T9 Receptory. Przetwarzanie energii bodźca. T10 Organizacja i budowa układu nerwowego. T11 Autonomiczny układ nerwowy: antagonizm czynnościowy części współczulnej i przywspółczulnej. Stres i relaks. T12 Fizjologia układu ruchu.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T13 Układ humoralny i jego wpływ na zachowanie. T14 Rytm biologiczne. Fizjologiczne mechanizmy snu. T15 Biologiczne podłoże pamięci i uczenia się. Ćwiczenia: T16 Podstawy życia. Budowa i czynności komórki. T17 Główne zasady genetyki. Rozwiązywanie krzyżówek genetycznych . T18 Fizjologia i krążenie płynów ustrojowych T19 Fizjologia wymiany gazowej T20 Fizjologia odżywiania, trawienia i wydalania T21 Fizjologia rozrodu człowieka T22 Podstawy genetyczne chorób psychicznych: T23 Uwarunkowania genetyczne chorób neurologicznych: T24 Zdrowie i starzenie się. Waga ciała i otyłość, uzależnienia; stres i ryzyko chorób wieńcowych; problemy zdrowotne wieku starczego. T25 Systemy sensoryczne: czucie somatyczne, wzrok i słuch. T26 Odruchy człowieka. T27 Budowa tkanki mięśnia sercowego. Automatyzm serca. Cechy charakterystyczne tkanki bodźcoprzewodzącej. Rozprzestrzenianie depolaryzacji w sercu. Tętno. Czynniki określające wartość ciśnienia tętniczego krwi. T28 Symulacja komputerowa potencjałów czynnościowych. T29 EEG człowieka. T30 Rytmika funkcji życiowych. Rodzaje rytmów biologicznych.	
Literatura podstawowa: 1. E. Kočárek, E. Biologie člověka, 2007, Praha: Scientia. 2. Kopecký, M. a kol. Somatologie, 2012. UP Olomouc 3. Trojan, S., Schrieber, M. Atlas biologie člověka, 2003, Praha: Scientia. 4. Marešová,D., Rokyta,R., Turková,Z. Učebnice somatologie, 2009, 2014. Wolters Kluwer ČR.	
Literatura uzupełniająca: 1. Dylevský, I. Somatologie, 1990. Epava, Olomouc 2. Křivánková,M., Hradová,M. Somatologie, 1990. Grada, Praha 3. Křivánková,M., Hradová,M. Somatologie, pracovní sešit, 1990 Grada, Praha. 4. Turková,Z. Somatologie, pracovní sešit, 2010. Klíč, Praha 5. Kolektiv Somatologie, 630 praktických otázek a odpovědí, 1995. Olomouc.Plomin R., DeFries J., McClearn G., McGuffin P. (2001). Genetyka zachowania. Wydawnictwo Naukowe PWN 6. Traczyk W. (2002) Fizjologia człowieka w zarysie . Wydawnicwo Lekarskie PZWL. 7. Wiener J. (1996). Medycyna behawioralna. Urban & Partner .Wydawnictwo Medyczne.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Zaliczenie – test P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90

Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/Laboratorium		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna budowę komórek i tkanek oraz rozumie zachodzące w nich zjawiska biofizyczne.	K_W12
E2_W	Student zna i rozumie zasady genetyki oraz rolę uwarunkowań genetycznych w powstawaniu zaburzeń psychicznych.	K_W12
E3_W	Student zna zasady funkcjonowania układu nerwowego i rozumie jego związki z układem oddechowym, trawiennym, wydalniczym, rozrodczym.	K_W12
E4_W	Student zna i rozumie zasady funkcjonowania narządów zmysłów oraz mózgowe mechanizmy percepcji.	K_W08
E5_U	Student potrafi zidentyfikować biologiczne podłoże zachowania człowieka.	K_U04 K_U06

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E6_U	Student rozumie terminologię nauk przyrodniczych i potrafi samodzielnie pogłębiać wiedzę w zakresie nauk przyrodniczych, korzystając z literatury przedmiotu.			K_U06	
E7_K	Student ma świadomość roli czynników biologicznych jako determinant zachowania			K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W12	C1, C2	T1 - T4	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W12	C1, C2	T5 - T10	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W12	C1, C2	T11- T15	Mk1, Mk2	P1
E4_W	K_W08	C1, C2	T11- T15	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E5_U	K_U04 K_U06	C3	T16 - T30	Mk2 - Mk4	F1
E6_U	K_U06	C3	T16 - T30	Mk2 - Mk4	F1
Kompetencje					
E7_K	K_K10	C1 - C3	T1 - T30	Mk1 - Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		20	
Laboratoria				30	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	

Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	60
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	30
	Przygotowanie się do egzaminu	40
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: Warsztaty
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: <i>praktyczny</i>	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: TRENING ADAPTACYJNY ADAPTAČNÍ TRÉNINK	
Ćwiczenia	
Cele kształcenia C1 Zwiększenie umiejętności współpracy w zespole i komunikacji u studentów. C2 Zwiększenie u studentów umiejętności autoprezentacji oraz świadomości tego w jaki sposób inni ludzie odbierają ich zachowanie.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Podstawowa wiedza z kultury osobistej oraz zasad współżycia społecznego	
Metody kształcenia: Mk1 Praca metodą cyklu uczenia się D. Kolba. Ćwiczenia w parach i małych grupach. Mk2 Gry symulacyjne. Mk3 Dyskusja	
Pomoce dydaktyczne: Pd1 gry z tematyki komunikacji interpersonalnej Pd2 gry Story cube	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Kształtowanie umiejętności komunikowania się i wzajemnego zrozumienia. T2 Nabywanie umiejętności empatii i współpracy w grupie. T3 Kształtowanie umiejętności budowania zaufania grupowego. T4 Kształtowanie zdolności do zwiększenia samoświadomości. T5 Nabycie umiejętności wglądu we własne ograniczenia i trudności w zakresie różnych relacji interpersonalnych.	
Literatura podstawowa: 1. Covey, S. R. <i>7 návyků skutečně efektivních lidí</i> . Praha: Management Press, 2014. 2. Kolařík, M. <i>Interakční psychologický výcvik</i> . Praha: Grada, 2011. 3. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i> . Praha: Management Press, 2003.	
Literatura uzupełniająca: 1. Yalom, I. D. <i>Teorie a praxe skupinové psychoterapie</i> . Praha: Konfrontace, 2012. 2. Kožnar, J. <i>Skupinová dynamika</i> . Praha: Karolinum, 1992.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

3. Coleman R., Barrie G. (1994) 525 rad jak być lepszym menedżerem. Warszawa, Kopia		
4. Vopel K. (1999) Zabawy interakcyjne (t. 1-6). Kielce: Wydawnictwo Jedność.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 ocena aktywności studenta na zajęciach		
P1 przygotowanie i prezentacja wystąpienia/autoprezentacji		
Warunki zaliczenia zajęć/warsztaty		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)	
F1	40	
P1	60	
Suma punktów	100	
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny		
51-59 punktów – dostateczny		
60-69 punktów – dostateczny plus		
70-79 punktów – dobry		
80-89 punktów – dobry plus		
90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu		
Ćwiczenia		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego ²
E2_U	Potrafi publicznie prezentować swoje poglądy i stanowiska oraz prowadzić dyskusję.	K_U04
E3_U	Potrafi inicjować kontakt z innymi ludźmi oraz dostosować używany język do kontekstu sytuacyjnego i odbiorców.	K_U13
E4_K	W kontakcie z innymi studentami i pracownikami naukowymi, zachowuje się zgodnie z zasadami grzecznościowymi obowiązującymi w uczelni wyższej.	K_K05
E5_K	Ma świadomość pierwszego wrażenia jakie budzi w innych osobach oraz swoich preferencji przy pierwszym kontakcie z innymi osobami. Wykazuje się otwartością wobec innych.	K_K04 K_K11
E6_K	Pełni rolę członka zespołu i współpracować z innymi w realizacji zadań.	K_K06
E7_K	Jest gotowy do określenia swoich celów zawodowych w kontekście rynku pracy.	K_K08
E8_K	Wyraża gotowość do podejmowania działań na rzecz jednostek i społeczeństwa, samodzielnie i we współpracy z innymi.	K_K11 K_K12
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		

² Załącznik, efekty uczenia się dla pierwszego lub drugiego stopnia

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
Umiejętności					
E2_U	K_U04	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
E3_U	K_U13	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
Kompetencje					
E4_K	K_K05	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
E5_K	K_K04 K_K11	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
E6_K	K_K06	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
E7_K	K_K08	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
E8_K	K_K11 K_K12	C1, C2	T1 - T5	Mk1,M23,Mk3,	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim				
Warsztaty			8		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		

Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	-
	Rozwiązywanie zadań i problemów	7
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	-
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		25
Liczba punktów ECTS		1

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: Warsztat
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: <i>praktyczny</i>	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Trening umiejętności społecznych Trénink sociálních dovedností	
Ćwiczenia	
Cele kształcenia C1 Rozwijanie umiejętności interpersonalnych. C2 Budowanie zdrowego poczucia własnej wartości. C3 Nabywanie umiejętności pracy w zespole: współpracy, rozwiązywania konfliktów, radzenia sobie ze stresem i emocjami. C4 Wyrabianie zachowań i postaw opartych na szacunku do innych i siebie	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Podstawowa wiedza z kultury osobistej oraz zasad współżycia społecznego	
Metody kształcenia: Mk1 Mini wykład. Mk2 Praca metodą cyklu uczenia się D. Kolba. Ćwiczenia w parach i małych grupach. Mk3 Gry symulacyjne. Ankiety, kwestionariusze Mk4 Dyskusja	
Pomoce dydaktyczne: Pd1 gry z tematyki komunikacji interpersonalnej Pd2 gry Story cube Pd3 gra Ubongo - ćwiczy refleks, rozwijają umiejętność logicznego myślenia Pd4 filmy szkoleniowe Pd5 ankiety, kwestionariusze.	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Grupa: rodzaje, cele normy, zadania. Role przyjmowane przez jej członków. Zarządzanie czasem. T2 Samopoznanie i cele życiowe. T3 Asertywność w relacji z innymi. T4 Komunikacja werbalna i niewerbalna. T5 Sposoby rozwiązywania konfliktów. Strategie i style negocjacji. T6 Komunikacja z trudnym klientem T7 Stres, metody radzenia sobie ze stresem.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Literatura podstawowa:

1. Covey, S. R. 7 návyků skutečně efektivních lidí. Praha: Management Press, 2014.

1. Kolařík, M. Interakční psychologický výcvik. Praha: Grada, 2011.

Sposoby oceny (f – formující, p – podsumowující):

F1 ocena aktywności studenta na zajęciach

F2 ocena przygotowanego przez studenta projektu autoprezentacji

F3 studium przypadku

P1 przygotowanie i prezentacja wystąpienia/ autoprezentacji

Warunki zaliczenia zajęć/warsztaty

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	20
F2	20
F3	20
P1	40
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry

80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego ²
E1_W	Student zna na poziomie zaawansowanym zasady konstruktywnego dialogu w grupie.	K_W14
E2_U	Student w sposób jasny i zrozumiały wyjaśnia pacjentowi przebieg czekającego go badania diagnostycznego oraz zasady zachowania się po badaniu.	K_U12
E3_U	Student ma umiejętność komunikowania się z członkami grupy, planowania pracy w zespole, dochodzenia do kompromisu, wspólnego dążenia do celu, radzi sobie z konfliktami. Student opanował sztukę wystąpień publicznych i radzenia sobie ze stresem.	K_U13
E4_K	Student jest przygotowany do pracy w zespole, ma świadomość znaczenia efektywnej komunikacji w relacjach z pacjentami oraz potrafi formułować opinie ich dotyczące, zgodnie z normami etyki i zasadami współżycia społecznego.	K_K05
E5_K	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności. Jest świadom wartości i norm etycznych,	K_K01

² Załącznik, efekty uczenia się dla pierwszego lub drugiego stopnia

	zgodnie z nimi postępuje.				
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W14	C1-C3	T1 - T7	Mk1,Mk2,	F1, P1
Umiejętności					
E2_U	K_U12	C1- C4	T1 - T7	Mk2,Mk3,Mk4,	F1,F2,F3, P1
E3_U	K_U13	C1- C4	T1 - T7	Mk2,Mk3,Mk4,	F1,F2,F3, P1
Kompetencje					
E4_K	K_K05	C1- C4	T1 - T7	Mk1,Mk2,Mk3,Mk4,	F1, F3
E5_K	K_K01	C1- C4	T1 - T7	Mk1,Mk2,	F1,F3
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim				
Warsztat			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny					

Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	4
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	0
	Przygotowanie się do zaliczenia	15
	Przygotowanie się do egzaminu	0
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		50
Liczba punktów ECTS		2

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć ¹ : <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII ÚVOD DO PSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie studenta w podstawowe współczesne i zagadnienia którymi zajmuje się psychologia. Zapoznanie z nurtami i szkołami psychologicznymi oraz stosowaną terminologią. C2 Zapoznanie studenta z miejscem psychologii w systemie nauk oraz stosowanymi przez psychologię metodami badawczymi	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Student ma wiedzę z zakresu biologii i psychologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład Mk2. Dyskusja Mk3. Ćwiczenia w podgrupach Mk4. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Człowiek w przednaukowej myśli psychologicznej: filozofii, literaturze pięknej, tekstach mistrzów życia wewnętrznego. T2 Psychologia jako jedna z nauk szczegółowych. Przedmiot, metoda, terminologia psychologiczna. Ewolucja rozumienia przedmiotu psychologii: psychologia świadomości, psychologia nieświadomości, behawioryzm. T3 Specyfika psychologii współczesnej: doświadczenie indywidualne – jego nabywanie, organizowanie i wykorzystywanie jako przedmiot psychologii. Główne trendy i prawidłowości w dziejach myśli psychologicznej i ich związek z koncepcjami współczesnymi. T4 Człowiek jako istota poznająca. Problematyka podmiotu. T5 Problem meta-teoretycznych założeń w teoriach psychologicznych. T6 Wnioskowanie z zachowania. Ogólna „typologia” zachowań: niższe – wyższe, werbalne – niewerbalne. Reaktywność, celowość, intencjonalność jako charakterystyki zachowań. Jawne i ukryte sensory zachowań.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T7 Metody ilościowe i jakościowe w psychologii. Opis, wyjaśnianie i rozumienie jako zadania poznawcze psychologii. T8 Psychologia jako nauka nomotetyczna i jako nauka idiograficzna. T9 Psychologia wśród innych nauk szczegółowych o człowieku. T10 Specyfika człowieka: „życie symboliczne”. T11 Struktura psychologii jako nauki: dyscypliny podstawowe i szczegółowe. T12 Badania naukowe w psychologii, teorie psychologiczne a praktyka psychologiczna czyli: związek teorii z praktyką. T13 Możliwości i ograniczenia psychologii. T14 Podstawowa problematyka psychologiczna w teorii i praktyce psychologicznej: procesy poznawcze, uczenie się i pamięć, motywacje, emocje, osobowość. T15 Etyka psychologa: w badaniach i praktyce psychologicznej. Ćwiczenia T16 Psychologia dnia codziennego jako naiwna metoda interpretacji zjawisk psychicznych i zachowań ludzkich. T17 Metody badawcze w psychologii (badania opisowe, korelacyjne i eksperymentalne) T18 Koncepcja psychodynamiczna (freudowski obraz człowieka a stanowisko J. Koźmieleckiego, mechanizmy obronne, leczenie psychoanalityczne i poradnictwo) T19 Koncepcja behawiorystyczna (człowiek zewnątrzsterowny, behawiorystyczne podstawy terapii, trening asertywności) T20 Koncepcja poznawcza (człowiek samodzielny, schematy poznawcze a zachowanie człowieka, podejście poznawcze w psychoterapii) T21 Koncepcja humanistyczna (człowiek dążący do samorealizacji, teoria osobowości C. Rogersa, psychoterapia skoncentrowana na kliencie, psychoterapia Gestalt)	
Literatura podstawowa: 1. Hill, G. (2004). <i>Moderní psychologie</i>. Praha: Portál. 2. Hunt, M. (2010). <i>Dějiny psychologie</i>. Praha: Portál. 3. Kassir, S. (2007). <i>Psychologie</i>. Computer Press. 4. Plháková, A. (2009). <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia	
Literatura uzupełniająca: 1. Dobroczyński B. (2001). <i>Ciemna strona psychiki. Geneza i historia idei nieświadomości</i>. Kraków: WUJ 2. Koczanowicz-Dehnel I. (2004). <i>Jak powstała psychologia?</i> Wrocław: Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji TWP. 3. Siuta J, Krzyżewski K. (2000). <i>Behawioryzm i psychologia świadomości (dalej: BiPŚ)</i> . Kraków: WUJ. Stachowski R. (2000). Historia psychologii: od Wundta do czasów najnowszych. W: J. Strelau (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (tom I). Gdańsk: GWP.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena wyników kolokwium P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90

Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii, rozumie specyfikę współczesnej psychologii jako nauki nomotetycznej i idiograficznej.	K_W01
E2_W	Zna filozoficzne źródła terminologii stosowanej w psychologii.	K_W02
E3_W	Ma wiedzę o strukturze psychologii jako nauki, jej dyscyplinach podstawowych i szczegółowych zmianach które zachodziły w rozwoju psychologii.	K_W01 K_W03
E4_W	Ma wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach psychologicznych wyjaśniających zachowanie człowieka .	K_W01 K_W03
E5_U	Potrafi porównać sposób rozumienia człowieka w przednaukowej myśli psychologicznej, filozofii , literaturze i naukowych koncepcjach psychologicznych.	K_U02
E6_U	Potrafi właściwie przyporządkować czytaną literaturę do określonych koncepcji psychologicznych i dyscyplin szczegółowych.	K_U03

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E7_K	Jest wrażliwy na problemy etyczne formułowane w psychologii.				K_K01
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2	T1 - T12, T21	Mk1, Mk2	P1, F1, F2
E2_W	K_W02	C1, C2	T1-T3, T19-T21	Mk1, Mk2	P1, F1, F2
E3_W	K_W01 K_W03	C2	T2-T3, T16-T17	Mk1, Mk2	P1, F1, F2
E4_W	K_W01 K_W03	C1, C2	T1-T12,T18-T21	Mk1, Mk2	P1, F1, F2
Umiejętności					
E5_U	K_U02	C1, C2	T1 - T21	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
E6_U	K_U03	C1, C2	T1-T21	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E7_K	K_K01	C1, C2	T12 - T21	Mk2, Mk3, Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		16	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	

Wykład monograficzny		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	43
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	0
	Przygotowanie się do zaliczenia	15
	Przygotowanie się do egzaminu	25
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5